

در مدح مهین دخت امام کاظم (ع)

حضرت فاطمه معصومه (ع)

اثر طبع بلند : دکتر رسا

سایه رحمت

ای برتر از سپهر ، جلال و مقام تو
 ای فاطمه که سیوه باغ و لای
 ای آفتاب برج طهارت که نور حق
 ای جاوه گر ستاره رحمت ، ذرگیت
 خاک تو مهد عصمت ، و ناموس کبر باست
 ما تشنه ایم و خاک تو ، سرچشمه بقا است
 دلخی طبع زشوق تو ، با اشک اشیاق
 مرآت جلوه ملکوتی و مستوی است
 ای زهره سپهر عبادت که چو بت بند
 تاد در حریم پاک تو ، عرض ادب کنند
 بر زائران خاک تو ای قله مراد
 بوی رضا از تربت پاک تو ، سر رسد
 نوشیده ام ز جام ولای تو چو عذای
 راه تو ، راه طاعت و تقوی و بندگیست
 پیدا ، بر آسمان کمال و فضیلت است
 گشتم چو جبینه سالی خریست مرا عطا
 تا سایه رضا (ع) و تو ، بر فرقی کشور است
 بر سر نهاده ناچ انا گستری ، مرا
 ای خواهر گرامی سلطان دین رضا
 خوشتر ز خلد ، ساحت دار السلام تو
 شد لوحه خدای ، مزین بنام تو
 تابان بود ، ز گنبد زریقه نام تو
 در اهتزاز ، پرچم عفت ، بنام تو
 پس واجب است بر همه کس احترام تو
 ما خسته ایم ، و خسته نوازی مرام تو
 آید در این حریم ، بعرض سلام تو
 آئینه مکرم و ، حسن تمام تو
 در بندگی گذشت ، همه صبح و شام تو
 خیل فرشتگان ، همه در التزام تو
 افکنده سایه ، رحمتو الطاف تمام تو
 که ز کجکیت و مناسبت مطهر مقام تو
 سر مستم از محبت و سر خوش ز جام تو
 خوشدل کسی که گام به جای گام و
 قدر و جلال و منزلت و احترام تو
 هر دم رسد ز چشمه فیض مدام تو
 باشد دوام ملک ، رهین دوام تو
 سلطان دین ، برادر والا مقام تو
 باشد و رسا ، غلام برادر ، غلام تو